

Vatikan, 19. ožujka 2022.

Dragi svećenici!

Evo nas, dvojice svećenika i vaše braće, k vama! Možemo li vas zamoliti za trenutak vašeg vremena? Željeli bismo s vama razgovarati o temi koja se tiče svih nas.

»Božja Crkva je sazvana na Sinodu«. Tim riječima započinje Pripremni dokument za Sinodu 2021.-2023. Cijeli je Božji narod pozvan kroz dvije godine razmišljati o temi *Za Sinodalnu Crkvu: zajedništvo, sudjelovanje i poslanje*. To je novost koja može pobuditi oduševljenje, ali i zbnunjenost.

Pa ipak, »u prvom tisućljeću, ‘zajednički hod’, to jest prakticiranje sinodalnosti, bio je uobičajen put Crkve.« Drugi vatikanski sabor ponovno je iznio na vidjelo tu dimenziju crkvenog života, toliko važnu da je sv. Ivan Zlatousti mogao reći: »Crkva i sinoda su istoznačnice« (*Explicatio in Psalmum 149*).

Poznato je da je današnjemu svijetu hitno potrebno bratstvo. Svijet, a da toga nije ni svjestan, žudi za tim da susretne Isusa. Ali kako da dođe do toga susreta? Trebamo zajedno s cijelim Božjim narodom oslušivati glas Duha Svetoga, tako da obnovimo svoju vjeru i pronađemo nove putove i nove jezike za dijeljenje evanđelja s našom braćom i sestrama. Sinodski proces koji nam papa Franjo predlaže ima upravo taj cilj: upustiti se na putovanje, zajedno, u uzajamnom slušanju, u dijeljenju idejâ i planova, kako bismo pokazali pravo lice Crkve: gostoljubive “kuće” otvorenih vrata, nastanjene Gospodinom i oduhovljene bratskim odnosima.

Kako se ne bi upalo u opasnosti na koje je jasno ukazao papa Franjo – to jest *formalizam* koji Sinodu svodi na prazno geslo; *intelektualizam*, koji čini Sinodu teorijskim promišljanjem o problemima; i *nepokretljivost*, koja nas prikiva za sigurnost naših navika tako da se ništa ne mijenja – važno je otvoriti svoja srca i slušati što Duh sugerira Crkvama (usp. *Otk 2, 7*).

Pred tim hodom, očito, mogli bi nas obuzeti neki strahovi.

Prije svega, svjesni smo da svećenici u mnogim dijelovima svijeta već nose veliki pastoralni teret. A sada – može se činiti – dodaje se još jedna stvar “koju treba učiniti”. Umjesto da vas pozivamo da umnožite svoje aktivnosti, željeli bismo vas potaknuti da svoje zajednice promatrate onim kontemplativnim pogledom o kojem nam govori papa Franjo u *Evangelii gaudium* (br. 71) kako biste otkrili brojne primjere sudjelovanja i dijeljenja koji su se već ukorijenili u vašim zajednicama. Trenutna dijecezanska faza sinodskog procesa ima za cilj »prikupiti bogatstvo iskustava življene sinodalnosti« (Pripr. dok. 31). Sigurni smo da je tih iskustava mnogo više no što bi se moglo činiti na prvi pogled, možda čak i

neformalnih i spontanih. Tamo gdje postoji uzajamno slušanje, gdje jedni od drugih učimo, prepoznavamo vrijednost i darove drugoga, pomažemo i zajedno donosimo odluke tamo je sinodalnost već na djelu. Sve to treba smatrati važnim i cijeniti, tako da se sve više razvija onaj *sinodski stil* koji je »specifičan *modus vivendi et operandi* Crkve Božjeg naroda« (Prip. dok. 10).

No, može se javiti i drugi strah: ako se toliki naglasak stavlja na zajedničko svećeništvo krštenikâ i *sensus fidei* Božjeg naroda, što će biti s našom ulogom vođa i našim specifičnim identitetom zaređenih služitelja? Radi se, nesumnjivo, o tome da se sve više otkriva *temeljna jednakost svih krštenika* i da se potakne sve vjernike da aktivno sudjeluju u hodu i poslanju Crkve. Tako ćemo doživjeti radost da stojimo uz bok braće i sestara koji s nama zajedno dijele odgovornost za evangelizaciju. Ali u tome iskustvu Božjega naroda moći će i morati doći do izražaja na nov način također posebna karizma zaređenih služitelja da služe, posvećuju i animiraju Božji narod.

U tome smislu htjeli bismo vas zamoliti da pružite napose trojaki doprinos trenutnom sinodskom procesu:

– Učiniti sve kako bi se taj *hod temeljio na slušanju i življenju Božje riječi*. Papa Franjo nas je ovako nedavno potaknuo: »oduševimo se za Sveto pismo, pustimo da duboko prodre u nas Riječ, koja otkriva Božju novost i vodi tome da neumorno ljubimo druge« (Franjo, *Homilija prigodom Nedjelje Božje riječi*, 23. siječnja 2022.).

Bez te ukorijenjenosti u životu Riječi u opasnosti smo da tapkamo u mraku, a naša bi se razmišljanja mogla pretvoriti u ideologiju. Ako nam, naprotiv, temelj bude provođenje Božje riječi u djelo gradit ćemo na stijeni (usp. Mt 7, 24-27) i moći ćemo iskusiti, poput učenika iz Emausa, svjetlo i iznenađujuće vodstvo Uskrsloga.

– Nastojati da taj *hod bude u znaku međusobnog slušanja i uzajamnog prihvaćanja*. Prije no konkretni rezultati, vrijednost već predstavljaju duboki dijalog i pravi susret. Postoje, naime, mnoge inicijative i mogućnosti u našim zajednicama, ali prečesto se pojedinci i grupe izlažu opasnosti individualizma i autoreferencijalnosti. Svojom novom zapovjedu, Isus nas podsjeća da »po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge« (Iv 13, 35). Kao pastiri možemo učiniti mnogo da ljubav ozdravi odnose i iscijeli rane koje često razdiru Crkvu, kako bi se ponovno vratila radost osjećaja da smo jedna obitelj, jedan narod na putu, djeca istoga Oca te dakle uzajamno braća i sestre, počevši od bratstva među nama svećenicima.

– Posvetiti brigu tome da taj *hod ne vodi introspekciji nego nas potakne da idemo ususret svima*. Papa Franjo, u *Evangelii gaudium*, predao nam je san o Crkvi koja se ne boji zaprljati ruke dajući se zaokupiti ranama čovječanstva, o Crkvi koja hodi u slušanju i služenju siromašnima i na periferijama. Taj dinamizam "izlaženja" ususret braći, s kompasom Riječi i vatrom ljubavi, ostvaruje izvorni Očev plan:

»da svi budu jedno« (Iv 17, 21). U svojoj posljednjoj enciklici *Fratelli tutti* papa Franjo nas poziva da se zalažemo oko tog jedinstva zajedno s našom braćom i sestrama iz drugih Crkava, vjernicima drugih religija i svim ljudima dobre volje: opće bratstvo i ljubav bez isključivanja, kojom moraju biti obuhvaćeni svi i svaki pojedini. Kao služitelji Božjega naroda u povlaštenom smo položaju da se postigne to da to ne bude samo nejasna i opća smjernica, nego da se konkretizira tamo gdje živimo.

Predraga braćo svećenici, sigurni smo da ćete, polazeći od tog prioriteta, pronaći načine da pokrenete specifične inicijative, već prema potrebama i mogućnostima jer sinodalnost je uistinu Božji poziv za Crkvu trećeg tisućljeća. Usmjerenost tome cilju zasigurno neće biti lišena pitanja, napora i zastoja, ali se možemo pouzdati da će nam se to stotruko vratiti u bratstvu i plodovima evanđeoskog života. Dovoljno se sjetiti prve sinode u Jeruzalemu (usp. Dj 15). Tko zna koliki se samo napor skrivao iza kulisa! Znamo, međutim, koliko je taj događaj bio presudan za prvu Crkvu.

Zaključujemo ovo naše pismo s dva ulomka iz Pripremnog dokumenta koji nas mogu nadahnuti i pratiti gotovo kao neki vademekum.

»Sposobnost zamišljanja drukčije budućnosti Crkve i njezinih institucija koje će biti na razini primljena poslanja uvelike ovisi o izboru pokretanja procesâ slušanja, dijaloga i zajedničkoga razlučivanja, u kojima svi zajedno i svatko pojedino mogu sudjelovati i dati svoj doprinos« (br. 9).

»Podsjećamo da svrha Sinode, pa tako i ovog savjetovanja, nije izrada dokumenata, nego "dati da se probude snovi, pobuditi proroštva i vizije, dati nadi da procvjeta, potaknuti povjerenje, poviti rane, ispreplesti odnose, oživjeti zoru nade, učiti jedni od drugih i stvarati pozitivan imaginarij koji će prosvijetliti umove, zagrijati srca, vratiti snagu mišićama"« (br. 32).

Zahvaljujući vam na vašoj pažnji jamčimo vam naše molitve i želimo vama i vašim zajednicama radostan i plodan sinodski hod. Znajte da smo blizu vas i da smo s vama na zajedničkom putu! I prihvatite, preko nas, zahvalnost također pape Franje koji osjeća veliku blizinu s vama.

Povjeravajući sve vas Blaženoj Djevici Mariji od Dobroga Puta, srdačno vas pozdravljamo u Gospodinu Isusu.

Mario. kard. GRECH

Generalni tajnik

Biskupske sinode

Lazzaro YOU HEUNG SIK

Nadbiskup-biskup Daejeona

Prefekt Kongregacije za kler